

עלי אופק

פרשת ניצבים - וילך

הנושא: פתחי לי

”אמר הקב”ה לישראל:

בני,

פתחו לי פתח אחד של תשובה,

כחודה של מחט,

ואני פותח לכם פתחים

שיהיו עגלות וקרוניות נכנסות בו”

(מ”ר שיר השירים ה', ב')

תוכן עניינים:

כניסת שבת
וקבלת שבת בחד"א
18:16

שיעור שבת
עם הרבנית
19:05

קידוש שבת
19:50

הרצאה
הרב מונסונגו
21:50

נעילת
שער הכניסה:
22:30
נעילת דירות:
23:30

קידוש מוקדם
9:30
קידוש שבת
10:45

הרצאה
הרב מונסונגו
12:45

ספריה
פתיחה: חצי שעה
אחרי ההרצאה
סגירה: **18:00**

סעודה
שלישית
18:35

מוצאי שבת
19:32

הבדלה
20:08

- 3..... עת להתעלות | הרב י. א. כהן
- 4..... פיתחו לו | הרבנית אסתר הורוביץ
- 5..... מילים חמות | המורה אביבה חזן
- 6..... דבר המערכת
- 7..... הלכה למעשה | פרל נדל
- 8..... לאורם נלך | הודיה וגשל
- 9..... שיח שבים | רבקי ספינקה
- 10..... ניצב בדלת | דניאלה שוסטק
- 11..... מחט | פרל נדל
- 11..... פתחי לי בתי | בעילום שם
- 12..... תקשרי | בתיה הופר
- 13..... פתיחה יפה | אפרת ארליך
- 14..... פי אלף יותר | מרים סופר
- 14..... הנה ימים באים | בעילום שם
- 15..... ילדה שלי | מיכל שוהם
- 16..... על סדר היום | יעלי טימסיט
- 18..... מאחורי הקלעים
- 20..... חידון על פרשת שבוע
- 21..... מילמילון | אפרת ארליך
- 22..... שיחו בכל נפלאותיו | מרים סופר
- 23..... מילים דוממות | רבקי ספינקה
- 24..... עלי דרך
- 25..... הילולים | מדור לאיחולים

עת להתעלות

רק לפתוח

"פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם"

בפרשת כי תבוא קראנו שאם היהודי יודע להעריך ולשבח את הבורא, אז הקב"ה יעריך וישבח את היהודי.

כתוב "האמרת ה' וה' עונה והאמירך ה'".

ידוע שהקב"ה יש לו תפילין והוא הראה למשה רבינו קשר אחורי של תפילין. מה כתוב בהן? "מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ".

אם אנחנו אומרים כמו שצריך "שמע ישראל ה'... אחד" אז הקב"ה אומר על עמ"י "מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ"

כתוב בתהילים "קרוב ה' לכל קוראיו לכל... באמת" ה' קרוב אלינו אם אנחנו קרובים אליו.

הבורא משפיע על העולם והרוחניות שלו משפיעה על העולם אבל אנחנו צריכים להיות כלי קיבול, להיות מודעים להשפעה הזו.

אם האדם לא מתקרב למקור של הברכות, אז הוא לא יוכל אף פעם להינות מזיו השכינה.

הקשר בין הבורא לנברא מתחיל ע"י הבורא אבל השפעה זו ניתן להכירה רק אם מחפשים את זה. והחיפוש הזה, הוא ה"פתחי לי".

לכן אחד מהרמזים של אלול הוא "אני לדודי ודודי לי" אם אני מחפש את ה', אז הוא עונה לי, ואין בעולם משימה יותר קדושה מזאת.

כי כל המשימות החומריות - כסף, כבוד, גאווה, - הם מסתיימות כשהגוף גומר את תפקידו. בזמן שהפניות הרוחניות הם נצחיות ומלוות את האדם, גם כשהגוף גמר את התפקיד בעולם.

בימים אלו של אלול נתעורר, נתקרב, זו בוודאי המשימה הכי יפה עבור בן תמותה. לבנות את הרוחניות.

נודה להקב"ה שנתן לנו את התורה הקדושה כי רק על ידי דקדוק ושמירה על התורה, הבן אדם יכול להתעלות והעולם יכול להתקיים.

בברכת שנה טובה, שנדע כולנו להתקרב לבורא עולם.

פתחו לו

להורים חפשיים - זוג מוכר לי מאוד
נולד ילד חמוד וחפשי בדעות.
אך בטרם הילד עמד על רגליו
כבר הרגישה האם והרגיש גם האב
כי בזה התינוק, במין דרך פטלית,
נשתרשה נטיה חזקה קלריקלית!

ערב-ערב שאל הוא, אותו קלריקל,
מה למטה ומה בשמים מעל,
מי מוציא כוכבים להאיר בלילות
מי יושב ברקיעים המלאים אורה,
מי יושב ברקיעים המלאים בלילות
מי יושב ברקיעים המלאים אורה,
מי מוריד הטללים? וכמו זה שאלות
של אנשי המאה השחורה.

אך ידעו ההורים, עד נפשם כמעט קצה,
לעמוד איתנים למול כל פרובוקציה
וענו לו בנחת תשובות ביאולוגיות,
פיזיות, חימיות, אנטרופולוגיות.

ומובן שהאב גם האם שניהם יחד,
עוד חיכו לעיקר, באימה ובפחד.
לא לשווא! יום אחד, את הוריו הבוהים,
הפיליסטר שאל אם יש אלוקים.

נדהמו אם ואב והחלו לחזות:
איך הגיעה אליו השמועה הלזאת?
והובא לשיחה משפחתית זה הסעיף,
והוחלט: זאת סיפר לו הסב שבצריף.

אך הסבא נשבע בדמעות שלישי,
שאת זו השמועה לא סיפר הוא לאיש,
ובזמן התפילה כה נזהר הוא כל יום
שנכדו לא יגש אליו חס ושלום.
והינו מתפלל בנשימה עצורה,
שנכדו לא ישמע את השם הנורא.
והצריף הוא סגור ואטום בתכלית,
שנכדו לא יראהו עטוף בטלית.

ועלתה הצעה אז: לקראת הבאות
להגן על הילד מפני השפעות.
ולשמור את נפשו הרכה ופתייה
מגורמי תעיות ותהיה.
אך היה שם חבר הניוני ומיושב
שאמר, בלי לחזור פעמיים:
לשם כך יש לקום ולהסתיר מפניו
קודם כל
אדמה ושמים.

**עלינו המשימה לפתוח שערי האמונה -
ובעזרת ה' לא יידח ממנו נידח!**

מילים חמות

בנות יקרות ואהובות שלנו באופקים!

חזרנו להעפיל במעלה ההר של הדור האחרון, ולא נראה שהמסכים והמדיה מסייעים בידנו, וכמו שהרבנית שחור אמרה, המסכים זוללים לנו חיים, אין לנו מספיק חיים לתת למסכים.

אנחנו יושבים על מחוג רוחני של תקופה בה ד' קרוב, ידיד ומקשיב...

שיאם של ימים אלו הוא ביום הכיפורים "סלחתי כדברך"...

הרב שטרנשוס אמר שיושבים על תקופה של 40 יום, היום שעון העצר התחיל את עבודתו, ונשארו 7 ימים בלבד לראש השנה! (אמאל'ה...)

לא כדאי לתת לאף אחד להרוס לנו...

ממרומי גילי ומבטי אני רוצה לומר שמספיק חברה אחת בשביל להרוס לי את התכלית לה יועדתי. וכשיש מה להפסיד - לא לוקחים סיכונים (הרב מילר) שהרי:

בשבילי נברא העולם ולפיכך נברא האדם יחידי וכל כדורית דם יודעת את דרכה ויעודה.

וחושך הלילה של העולם הזה מסתיר ומעבה את הערפל והראיה שאין עוד מלבדו לא תמיד ברורה לנו. חושך הלילה בדמות אנשים שחברו יחד להסתיר את האמת שד' הוא האלוקים, ואין - פשוט אין עוד מלבדו. (דברי הרב עמית)

אנו המופקדות להעביר את התורה לדור הבא. שכן, "אל תיטוש תורת אמך". את אש התורה והחמימות שלצידה מעבירה האם היהודיה!!!

אנו מחויבות לתפקיד ונקראות לדגל!

הבה נניף דגל לבורא...

איך?

להסיט את הוילון ולפתוח סדק קטן.

פתחי לי...

יש סדק קטן בחומת הטבע, ודרכו נכנס הנס.

לסדק הזה קוראים בעברית

מסירות נפש...

כמה לא קל בדור הזה...

ובכל זאת - פתחי לי אחותי!

- - -

ד"ש לשנה ב' (וגם לשנה ג' שראיתי בשבילים)

את שנה א' עוד נכיר...

וכמובן ביחד, בעזרת ד' נעשה חיל ונצליח...

בחרתן אופקים,

ואופקים בניהול מנהל העולם בחר בכך...

הבה נתייצב ונלך (ניצבים וילך)

ובכך נחיש פעמי הגואל.

שבת שלום, המו' אביבה.

פעם, כשהיינו קטנים, אהבנו לפתוח.

מיד כשהייתה נשמעת דפיקה בדלת הייתה עולה קריאה נרגשת מכל פינות הבית: 'אני פותח!'

חמישה זוגות רגליים קטנות מילאו בן רגע את רצפת הכניסה, והזריז ביותר, הזוכה בפתיחה, היה ניגש בהתלהבות אל הדלת, לוחץ על הידית, ופותח בתנופה, לרווחה.

ככה כל פעם:

דפיקות בדלת-

אני פותח! אני פותח! אני פותח!

הזדקנו.

כבר לא רצים אל הדלת. כבר לא מתרגשים. כל אחד עסוק בענייניו. כולם מתעצלים.

יש דפיקות. לפעמים פותחים. לפעמים לא.

לפעמים נותנים לדופק המותש לחזור לאחוריו בפחי נפש. לא רוצים לפתוח לו.

אני חושבת על אבא שלי שבשמיים, הלב שלי בוכה. גם הוא ככה?

אחיות גיבורות וצדיקות.

אנחנו כבר כמעט שבועיים בסמינר. שבועיים שצעקת 'פתחי לי' מנענעת את דלתות הכיתות והלבבות, מרחפת מעל השבילים, מבקרת בחדר האוכל וממשיכה להשפיע עלינו גם בשעות הלילה. שבועיים שאנחנו קמות, יום אחרי יום, לשמוע את דבר השם, להתחבר, להתקרב לשוב. שמענו כבר למעלה מחמישים שיעורים והרצאות. קבלנו המון עצות וכלים אלוליים. קנינו אין ספור שיטות פתיחה.

האלול שלי מצטייר בעיניי כדלת המכוסה כולה בידיות, מכל הסוגים, בכל הצורות, מכל הפירמות, עם כל הטכניקות. כל אחת משוכללת יותר מחברתה, כל אחת נוחה יותר מחברתה. כל מה שצריך זה לשלוח יד לידידת הנבחרת וללחוץ/לסובב/להסיט. אפשר גם רק לקרוץ, יש עינית שתקלוט את זה. מבט אחד משתוקק והדלת נפתחת.

אז מה?

אנחנו זקנות מדי בשביל אבא?

לא מסכימה. אני משחזרת את רוח הנעורים שבי.

קול דודי דופק.

אני פותחת!

שמעתי קידוש בחדר אוכל, נטלתי ידיים והתחלתי סעודה, לפני שסיימתי את הכזית הראשון, יצאתי בטעות מחדר האוכל. האם אני צריכה לחזור ולקדש?

תשובה:

אם יצאת לפני שאכלת כזית המוציא/מזונות/רביעית יין, הקידוש לא נעשה במקום סעודה, ולכן לא יצאת ידי חובת קידוש. תצטרכי לחזור ולקדש. (הרב הרשקוביץ שליט"א)

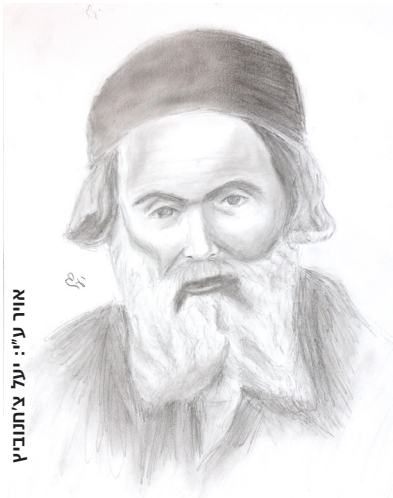
הגעתי לסעודת שבת, נטלתי ידיים, והתחלתי לאכול. לפתע נזכרתי שלא שמעתי את הקידוש. מה אעשה?

תשובה:

תפסיקי לאכול ותשמעי/תעשי קידוש. לאחר הקידוש תוכלי להמשיך לאכול מבלי ליטול ולברך שוב. (הרב שלמה זלמן כהן שליט"א)

בכל שבוע נפרסם שאלות אקטואליות שעולות בחיי היום יום בפנימייה.
יש לך שאלה אקטואלית שתרצי שתתפרסם?
את מוזמנת להתקשר לאפרת שריקי בטל': 054-8580858
ואולי שאלתך תופיע בעיתון הבא!

לאורם נלך

אנו זוכות לכתוב על ר' ישראל מאיר הכהן כגן, "החפץ חיים" זצוק"ל, המכונה גם "הכהן גדול מראדין" הרב נולד בשבט תקצ"ח בעירה בפלך גרונודא, ונפטר בכ"ד אלול תרצ"ג בראדין. החפץ חיים ייסד את ישיבת ראדין, וכתב ספרים רבים ביניהם "חפץ חיים", "משנה ברורה" ועוד. הלוואי שנזכה להעביר לילדנו את גודל חרדת הקודש בפני ראשונים ואחרונים מנחילי תורה בעוז ותעצומות לכל הדורות. החומר מלוקט מהספר 'זה האיש'.

מעשה שהיה:

החפץ חיים היה איש אמת וכל ימיו נזהר מגזל. עד כדי כך שפעם אחת בחנות המכולת שלו, התברר לו שלקוחה נוצרייה קיבלה בטעות מלח בכמות קטנה מכפי המגיע לה, רבע ליטרא פחות. לאחר מאמצים מרובים הצליח לברר מאיזה כפר באה האישה, אך לא הצליח לגלות את שמה. החפץ חיים לא היסס הרבה, שכר עגלון, שלח איתו שק מלא מלח וזה חילק אותו בין כל נשות הכפר (!), רבע ליטרא לכל אחת.

הוא היה אומר:

"כלי האומנות הכי גדול שנתן לנו הקב"ה לעבוד אותו הוא כח הדיבור, ואם אדם פוגם אותו בשקר וחנופה הרי הוא מקלקל את הכלי הכי גדול הנותן לו כח לעבודתו יתברך".

והלכת בדרכיו:

כשהיה החפץ חיים מרגיש באחד שאינו אומר את האמת לא היה אומר כלום, אלא היה מתחיל לרעוד והיה נעשה אדום ביותר, והיה מתחיל לבכות.
ממה גדולי עולם מזדעזעים...
ממה אנחנו מזדעזעות...
הלוואי שנזכה.

שיח שבים

נויה לוגסי | דירה 9

הגעתי לאופקים בלי הרבה מוטיבציה.

אני מגיעה מבית מאוד פתוח. המשפחה המורחבת שלי ברובם לא מאמינים בהקב"ה, אבל אני ידעתי שיש אלוקים ואמרתי לעצמי: אם כבר, אז עד הסוף. המשפחה שלי מאוד עודדה אותי ללכת לשירות לאומי. ניסיתי לראות כמה אופציות, אבל בפנים ידעתי שזה לא באמת מה שאני רוצה. התביישתי להראות שאני מחפשת מענה אמתי, משמעות ואמת. כל פעם ששאלו אותי איפה אני ממשיכה, עניתי מהר והשתדלתי להעביר נושא.

בסוף החלטתי לבוא לאופקים. באתי על מצב יבש. לא להוטה לשמוע, משתדלת כמה שיותר לסנן. הרגעתי את עצמי שאני באה לכאן בשביל המקצוע, וזהו. בימים הראשונים פה היה לי מאוד קשה. התנאים קשים, הריחוק מהבית, האווירה השונה כל כך ממה שהייתי רגילה אליו תמיד.

עברו שבועיים. מעט מדי זמן בשביל להתאקלם ולהרגיש בבית, מספיק זמן בשביל להתרשם. משהו נפתח בי. אני הולכת לשיעורים ולהרצאות לא כי צריך, אלא כי אני רוצה. מסכמת לא בשביל המבחן, כי זה נכס לחיים.

עכשיו אני יודעת שכשאחזור הביתה אני כבר יודעת שאומר ללא היסוס: אני נשארת בסמינר אופקים!

ניצב בדלת

דניאלה שוסטק

כרטיס הטיסה אחוז בידו
מזוודה גדושה נושא בצידו.
עולה הוא האב על מטוס באוויר
מחכה לפגוש בبن האהוב, הצעיר.

והנה שעת הנחיתה, הוא יוצא לשדה,
באיטיות משנות זקנה בצעדיו מדדה,
ידיו כבדות מכל המתנות והתפנוקים
בטוח שבנו ומשפחתו לו מחכים.

אך השדה ריק מבנו ובניו
אף אחד לא מצפה לפגוש את פניו.
'טוב, אולי ההתראה קצרה מדי
וכולם ממתינים בכניסה לעיר- בוודאי!'

אז הוא שם פעמיו אל העיר הרחוקה,
עייף ומותש מנסיעה ארוכה.
ובעיר המולה, עולם כמנהגו נוהג
ואף אחד לא מבחין בו, אף אחד לא דואג.
לא שילוט, לא בלון, לא ברוכים הבאים
לא מביטים לעברו, אותו כלל לא רואים.

והוא חושב- אולי זה רק עיכוב קטן
והמשפחה מחכה בפתח הדלת, במפתן.
וקבלת הפנים תהיה מרגשת
כיאה לאב אוהב שחצה כמעט יבשת...

אחרי דרך ארוכה וגרירת רגליים עייפות
עומד בדלת, אחוז בידיה באצבעות רפות.
אך הדלת נעולה ומעבר לה- דממה
והאב דופק בשקט, אחוז תדהמה.

לאחר דקה ארוכה של המתנה ממושכת
עונה קול עייף, רדום ולוחש הוא בשקט:
"מי שם? אני יושן! אל תפריעו, לא עכשיו!"

האב קיפל מזוודתו והסב גבו לאחוריו...

"ואתם ניצבים היום כולכם"

בנות, אתן ניצבות כעת קרוב כל כך לימים גדולים.
ימים קדושים.

ואבא שלנו גם הגיע.

הוא הגיע בתחילת אלול-

האם המתנו לבואו?

הוא המשיך להתקרב אלינו במהלך כל החודש-
ממדינה לעיר, ומעיר לרחוב, ומהרחוב-

עוד רגע והוא דופק לך בדלת...

בבקשה, אל תישארו **ניצבים!** תהיו **וילך!**

לכי אל אבא, פתחי לו אחותי!

אל תפספסי הזדמנות נדירה של כזו קרבה
והתחזקות.

ודעי לך, כי אחת הדרכים להתקרב היא ע"י **האזינו** -

תהיו פתוחות לשמוע ולקבל את כל השפע שמביאים
לכן כאן בסמינר (ויש כאן בשפע).

ואם תבואו לראש השנה עם לב פתוח, אוזן קשבת
ורצון עז שבוער בקרבכם-

זאת-

וזאת (תהיה) הברכה!

פתחי לי בתי

רציתי כל כך
לעשות רצונו
חיכיתי מאוד
לטעום מאורו
והתקשיתי.
מחשבות ורצונות,
משאלות ותקוות
הכל בליבי.
והבלבול.
הוא טובב,
תורם לאי ידיעה
להר נישא שלא נותן מנוח.
ובלילה אפל
בעודי בשדה
עם עצים מתנועעים
וקסם הצללים,
קם לו מקום
פנימי בתוכי
עם קול מצפה
ואוהב.
בתי, אני כאן
אני יחד אתך
וברגע הזה
תמצאי את דרכך,
כי אני כאן מקשיב
ומחכה.
ואם רק תנסי
גם בלי רגש חם-
רק דיבור קצת אישי
ותרגישי אותי
רק פתחי לי בתי

מחט

פרל נדל

מזה שנה
ששמנה
שלפוחית
משונה.

הזדהם לו לבי.

הימצא
מרפא
לזיהום
שכזה?

שואלת על לבי.

בא דודי
לידי
ומציע:
פתחי.

מנסה על לבי.

לוקחת
מחט
דוקרת
פותרת.

התנקזה המוגלה,
בא מזור ללבי.

תודה דודי.
תודה אלולי.

תקשרי!

בתייה הופר

לפעמים בנות חושבות: מה זה משנה כל ימי האלול שעברו עליי אם בסופו של דבר אני חוזרת למה שהייתי לפני כן?

על זה הראשל"צ, ר' שלמה עמאר עונה בצורה נפלאה:

פעם היה דייג שניגש לבנו הצעיר בן ה-10 ואמר לו: "בני, כבר גדלת ואתה צריך ללמוד איך לדוג דגים כדי שתוכל גם אתה לעזור לי בפרנסתי." בנו הקטן למחרת התלווה אליו וכל דבר חשוב האבא היה מדגיש כך עושים, כך דגים, וכו'.

בסוף היום, לאחר שהדייג גמר לדוג, אמר האבא לבנו: בני, עכשיו אני לך את הכלל החשוב ביותר בעבודה של דייג: אסור לך לשכוח לקשור את האונייה לשפת הים.

למחרת מתלווה הבן אל אביו ורואה שהספינה לא בשפת הים. האבא מסביר לו: בלילה היתה רוח חזקה והקשר נפתח. "אבל אל תדאג" אומר לו אביו, "הספינה בקרבת מקום." והם הלכו 3 דקות ברגל ומצאו את הספינה על שפת הים במרחק מה.

כל יום היה רואה שהאבא קושר את האונייה חזק ולמחרת האונייה נמצאת כמה מטרים רחוק משפת הים.

הנער הצעיר כבר לא יכל להתאפק ואמר: "אבא, חבל! אל תקשור את הספינה כי ממילא אתה מחר תמצא אותה רחוק משפת הים."

האבא הקשיב וענה לו בחיוך: "בני, אם לא הייתי קושר את הספינה, לא רק שהרוחות בלילה היו פותחים את הקשר, אלא שהספינה הייתה מגיעה למדינה אחרת ולא הייתה מתרחקת מרחק מטרים, אלא קילומטרים.

אומר ר' שלמה עמאר, כך גם באלול, למה שנתחזק אם בכל זאת בשנה הבאה שוב ניפול?

אלא, אתה צריך להבין שאם לא היית קושר את עצמך למזח בשנה שעברה, כיום היית במקום אחר...

לפחות עכשיו אתה רק רחוק מאבא שבשמים מרחק מטרים, אם לא חודש אלול היית רחוק בקילומטרים...

כתיבה וחתימה טובה!

שנה טובה ומתוקה!

חילים טובות

פתיחה יפה

אפרת ארליך

ואז הבנתי	הקשבתי חזק	רציתי להתחיל
שלא קלסר ועטים	לכל מילה שאמרו	את השנה הזאת
הם	כתבתי	שונה
הגורמים	והתרגשתי	משאר
להתקדם	עד דמעות	הפעמים

בסוף קמתי בבוקר	אך בסופו של דבר	רציתי לתת לה
עם מרץ מחודש	אחרי כמה ימים	משמעות חדשה
ללמוד	משהו	להוסיף
לעשות	קצת	עוד ועוד
ולקיים...	השתנה	ערכים

ולא חשתי כלל	אז קניתי ספרים
שוב את אותה	מחברת ודפדפות
התלהבות	ועטים
של תחילת	מכל
השנה	הסוגים

הריגוש הפך	קלמר ענקי
לסיכום קצת יבש	קלסר עוד יותר
שלא הותר	שיספיק
רושם	לאלפי
בלב	הסיכומים

ובאמת שרציתי	וככה באתי
מעבר למילים	לסמינר בתקווה
גם	שאזכה
מהתוכן	להתחזק
להתלהב	לעלות

לבנות הסמינר - שנה א' וב'!

מוקדש לכל אלו שלא מוותרות.

רוצות להתחזק ולגדול מהמקום
המדדהים והטוב הזה!!

בהצלחה!!

כתיבה וחתימה טובה!

פי אלף יותר

מרים סופר

אבא קנה לאמו שרשרת של פנינים אמתיות בשווי של 1,000 דולר. בתו בת ה-5 מתרשמת ומבקשת גם לעצמה. הוא קונה לה אחד שנראה כמוהו בדולר אחד. אבל השרשרת הזו ניזוקה עם הזמן והופכת לממש מכוערת. האם מבקשת מהבת להסיר אותו אבל אין מה לעשות. היא כמעט מתביישת לצאת עם בתה לרחוב... היא מבקשת מבעלה ללכת לקחת אותה. בערב, האב הולך לראות את בתו ומבקש ממנה את השרשרת. היא מסרבת. וככה כמה ערבים ברצף. האב מחליט לחכות.

כמה ימים לאחר מכן, מתגבר על הבת גל של אהבה לאביה והולכת אליו:

"אבא, רצית את השרשרת, הנה היא, כי אני אוהבת אותך"

האב לוקח את השרשרת ומכניס אותה לכיס. מהשנייה הוא מוציא קופסה ומוציא שרשרת של פנינים אמתיות בשווי 1000 דולר. אמר לבתו:

"מאז הפעם הראשונה שביקשתי ממך את השרשרת, זה היה לי בכיס. אתה צריך לדעת שכשאבא מבקש ממך להקריב לו משהו, שהוא רוצה לתת לך משהו ששווה פי 1000 יותר!"

אני לא יודע אם הסיפור הזה נכון אבל המוסר שאנחנו מקבלים ממנו הוא מדהים. לפעמים אנחנו מרגישים שה' מבקש ממנו להקריב לו משהו, עוד כמה סנטימטרים בחצאית, תפילה עם כוונה, אבל, אם הוא מבקש ממנו את זה, זה אומר שהוא רוצה לתת לנו פי 1000 יותר טוב ואושר!

הנה

ימים

באים...

הנה ימים באים נאום ד'

ימים שבהם הכל עוד יתגשם

כל החלומות שרק חלמת

כל הטובות שלא דמיינת

כל הסיפורים שלא סיפרת

הם ישתנו עוד לטובה

אם רק תפתחי לו פתח

הוא עוד יפתח לך נצח

רק תאמיני שאת מסוגלת

לבחור בטוב, לדבוק בטוב

להאמין שעוד יהיה טוב

זו זכות שהיא חובה

זו חובה שהיא גם זכות

כן, את מסוגלת

לפתוח לו פתח

לזכות בשכר לנצח

ללכת בדרך התורה

ללכת בדרך ישרה

לזכות לראות גם את אורה

וכך תזכי להכתב בספר החיים

להחתם לחיים טובים

לשנה טובה ומתוקה.

ילדה שלי

מיכל שוהם

אבל את רצה
אוי, איך את רצה
לא מוכנה לתת לי ולך רגע.
את חושבת שכשתרימי עיניים לשמיים
את תראי שם רק אש ומים.
את לא מוכנה להיות אמיצה
ולהסיר מעלייך את המסכה,
של בת שלא צריכה עזרה.

אני רוצה להשפיע עלייך כל כך הרבה טוב
אולי, אולי עכשיו תסכימי כבר לאהוב?
תסכימי לפתוח את הלב לאהבה כל כך גדולה,
אהבה שאין שני לה
הרי מתחת לכל המסכות
את יודעת את האמת,
שאת מכוסה בכל כך הרבה קליפות
של כאב, צער ואכזבה
עד דלא ידע

ואולי עכשיו,
ברגע זה ממש
תסירי החשש
ותפתחי את הלב,
הרי בתוך הלב שלך,
את הראשונה שיודעת כמה שאני אוהב
הכלי שלך צר מידי,
תרחיבי אותו כבר
ואז, או אז,
אוכל לומר לצרותיך די.

שוב פעם ילדה שלי, שוב פעם
שוב פעם אני מנסה להראות לך שאני כאן
מנוכף לך מפה ומשם
מנער אותך, רוצה כבר שיפלו הקליפות
אוי, אוי כמה שכבות
ומה את מנסה להסתיר שם בת שלי?
ממה את כל כך מפחדת?
הרי אני כאן, ממש כאן
ולמה, למה את שוב סוגרת את הדלת?

שוב פעם ילדה שלי, שוב פעם
שוב פעם אני מנסה להראות לך שאני כאן
צועק עלייך,
ואת יודעת איך שזה קשה לי
אבל מה אני לא אעשה למענך בת שלי?
רואה אותך נסוגה, פוסעת לאחור
לא רוצה צעקות
אבל ילדה שלי, את גם לא שומעת את הקריאות

שוב פעם ילדה שלי, שוב פעם
שוב פעם אני מנסה להראות לך שאני כאן
מתחנן לפנייך,
תסתכלי עלי כבר, תרימי את הראש
אבל את תוקעת את הידיים יותר חזק בבויץ.

ילדה שלי, את יונתי תמתי
יש לי רק אחת כמוך ואני רוצה אותך כל כך
רוצה אותך קרוב אליי
שתניחי את כל כולך עליי
שתשעני,
שתפתחי את הידיים
שתפסיקי להחזיק את עצמך חזק כל כך, בשיניים.

מילים טובות
המקום של כולנו

על סדר היום

העצה שלך - הסדר שלנו

אנו זוכות לשמוע בסמינר הרבה על הגדלות וההתחשבות של חודש אלול והימים הנוראים, וכמה יש ביכולתם להשפיע על חיינו בכלל ועל השנה בקרובה בפרט. ויחד עם זאת, פעמים רבות אנו יוצאות מהרצאה או שיעור מחזק על אלול, אך לא יודעות באמת מה צריך לעשות - למעשה. לכן, כדי שנזכה לפעול בימים אלו כמה שיותר ולנצלם למעשה, יצאנו לשטח לקבל טיפים ועצות כיצד לצאת עם הישגים בידיים, ולא להרגיש חלילה תחושת פספוס והחמצה בסופם.

לקחת על עצמך החלטה קטנה וממוקדת בתחום שאת מעוניינת להשתפר בו לזמן ממוקד שאת חושבת שתוכלי לעמוד בו, (למשל במשך שבוע לכוון בברכה ראשונה של ש"ע בשחרית) ובסוף התקופה לבדוק אם עמדתי בה. אם כן - לנסות להמשיך איתה. אם לא - לחפש משהו קצת יותר קטן.

רות אזולאי - שנה א'

לקבל על עצמי דבר מסוים אחד שאני אתמיד בו לפחות עד אחרי החגים, ובדרך כלל זה גם נמשך הלאה. וזה לא צריך להיות דברים מאד גדולים. זה יכול להיות כוונה מסוימת בקטע בתפילה, הקפדה על ברכות, גדר קטן בצניעות וכו'.

דבר נוסף הוא להשתדל להתייחס יותר בסבלנות לדברים שבד"כ מקפיצים ומכעיסים אותנו. כי אם אני רוצה שיסלחו לי - אני צריכה להתרגל לסלוח לאחרים.

המורה חיה פרבשטיין

מכל הרצאה שאת שומעת, תבחרי נקודה אחת שאת מתחברת אליה ותוציאי ממנה חיזוק למעשה.

מרגלית בוסקוביץ - שנה ב'

לקחת מצווה שכבר מקיימים, ולהוסיף כוונה או דקדוקים בעשייתה.

מוריה הלוי - שנה ב'

בסה"כ כולנו בנות שומרות תו"מ שעושות
המון מעשים טובים ומקפידות על מצוות, אך
עלינו רק להוסיף לב, רגש וכוונה בעשייתן.
להעלות את הרמה של הביצוע. לדוג:
תחשבו כמה פעמים ביום אנחנו כותבות את
המילה בס"ד מתוך הרגל. וכדאי להוסיף רק
שנייה אחת של מחשבה מהי המשמעות של
הראשי תיבות האלה.

נעמה סאיל - שנה ב'

לעשות רשימה של מסקנות מכל
הרצאה שאת שומעת, ובעקבותיהן
לקבל קבלה אחת קטנה לשבוע
הקרוב.

רחל טייב - מדריכה

לכתוב במחברת את התחומים שאני
רוצה להתחזק בהם, ולבחור מתוכם כמה
נקודות מעשיות שאשקיע ואתמקד בהן
בתקופה הקרובה.

שילת מימון - שנה א'

הרב ארלנגר נעצר באמצע
ההרצאה בשנה שעברה ואמר
שהוא לא זז עד שכל אחת תקבל
עליה קבלה, החלטה טובה,
אבל משהו ממוקד, קטן ולזמן
מוגבל ואח"כ אפשר לחדש אותו,
וכן, משהו שיש בו התמודדות,
כלומר, לא רק מעשה טוב כמו
אמירת תהילים אלא משהו של
התמודדות שיעלה אותך בדרגה.
וחשוב מאד לא לדחות זאת,
אלא להכות בברזל בעודו חם
ומיד כשיש התעוררות מהרצאה
להוציא ממנה החלטה מעשית.

נועה בן-שושן - מדריכה

שאלו פעם את ר' בן ציון אבא שאול זצ"ל:
איך כבוד הרב מצליח לזכור את מה שלמד
לפני הרבה שנים, מאיפה כוח הזיכרון של
כבודו?

ור' בן ציון אבא שאול הסביר: אם הייתם
יוצאים לרחוב והייתם רואים פיל מעופף,
האם הייתם מצליחים לשכוח את המראה
הזה!?

אמר ר' בן ציון: אם היינו מתלהבים מכל
פסוק, מכל ציטוט ומכל דרש והיו נראים
הדברים בעינינו כדבר מעניין ונדיר בוודאי גם
לאחר עשרות שנים נזכור כי מראה כזה אי
אפשר לשכוח.

אז קדימה, נתלהב ונרגיש שכל וורט וכל
חיזוק הוא נדיר, מעניין ומראה שאי אפשר
לשכוח גם לא לאחר עשרות שנים...
בהצלחה!

בתיא הופר - מדריכה

על סדר היום
העצה שלך - הספר שלנו

מאחורי הקלעים

שלום לכולם. אז קצת היכרות עם המדור...

המדור שלנו הולך לארח כל שבוע את אחת מדמויות רבות ההוד המתהלכות בסמינר, על מנת להכירן מעבר לשיעורים אותם אנו זוכים לקבל על ידם מידי שבוע. אז איך אפשר שלא להתחיל עם מקים ומייסד הסמינר הרב דוקטור יהודה אריה כהן שליט"א.

שלום הרב אנו עושות כתבה לעיתון, הרב יכול לספר לנו קצת על עצמו?

נולדתי בשנת 1939 בפריז, בתור ילד ראיתי חיילים נאצים.. אני הכרתי את השואה! כמעט רצחו אותנו.. זה היה פשוט נס שלא היינו במחנות! אבי בא מרומניה ואמי מפרנקפורט יש לי עוד אח ואחות. אבי למד רפואה בפריז ולמרות עבודתו התובענית כרופא הקדיש כל יום זמן ללימוד איתי ועם אחי.

מה הכי זכור לרב מהבית?

בכל יום למדנו הלכה, גמרא, חומש ורש"י - לא היה יום בלי לימוד! גם אמי הייתה צדקת גדולה. הלכתי לבית ספר גויי, לא היה שם בתי ספר של יהודים, ולאחר מכן לימדתי בעצמי 3 שנים בבית ספר יהודי דתי עד שהתחתנתי עם אשתי. אשתי למדה בגייטסהד. היא מגיעה ממשפחה גדולה מאוד ובן דוד שלה הוא אביה של הרבנית אסתר הורביץ תחי'.

אתן יודעות את זה בנות?! כשהרבנית התחתנה עשיתי לה ולבעלה שבע ברכות בבית! ארבעה חודשים לאחר החתונה, בשנת 1962 עלינו לארץ אני ואשתי והתיישבנו בבני ברק, ומאז לא עזבנו את העיר. כיום יש לי 12 ילדים שכולם נולדו בבני ברק.

ומיד הרב הקים את הסמינר?

אמרו לכם שהייתי מרצה באוניברסיטה!?!?

הייתי אברך בפוניבז' ובכל יום שישי הייתי נוסע לבאר יעקב ללמוד עם הרב וולבה זצוק"ל. הייתי בידידות גדולה איתו.

בנוסף היה לי דוקטורט בפילוסופיה. כשביתי הגדולה הייתה בת שנתיים-שלוש התייעצתי עם הרב וולבה האם ללכת להיות מרצה באוניברסיטה למרות שאני חרדי. הרב וולבה שהבין אותי כי גם הוא הגיע מחו"ל אמר לי: "אתה יכול ללכת לקרב אנשים אך אני אתן לך ברכה - שהילדים שלך יתביישו בזה" וכך היה.

בנות, אל תחשובנה שזה מותר!!! כי אפשר להבין מזה שזה ככה...

הבית שלי היה פתוח תמיד לצעירים וצעירות שרצו להתקרב. היה לי גם מוסד קטן לצרפתיות.

בנוסף הייתי בידידות עם הרב שך זצ"ל התייעצתי איתו הרבה.

לרב יש סיפור בשבילנו?

כל פעם שהייתי חוזר מחו"ל הייתי מדווח לרב שך זצ"ל על הנעשה, ובאחד הפעמים הרב שך שאל את הרב הורביץ זצ"ל מה עם הרב כהן מה שלומו, הוא לא בא אלי...

הרעיון היה של הרב הורביץ זצ"ל, בעלה של הרבנית אסתר הורביץ תחי'. היות שהיינו קרובי משפחה הוא הכיר אותי וידע שיש לי רקע בנושא ולכן הציע לי להקים את הסמינר.

אני אמרתי שאני לא עשוי בשביל זה ואז רב בית הכנסת שלי, הרב הלברשטט שהיה גם מורה להלכה בסמינר וולף עודד אותי מאוד ואמר לי: "אם היית אומר שאתה עשוי בשביל זה לא הייתי דוחף אותך אבל כשאתה אומר שאתה לא עשוי בשביל זה אני מבין עד כמה אתה כן..".

הסמינר התחיל לפני כ-44 שנה עם 23 בנות סך הכל, בקריה החרדית באופקים ב - 4 דירות ישנות. אני הייתי בעל הבית, הרבנית פילץ והרבנית אסתר הורביץ שיחיו היו אחראיות על הרוחניות. הרבנית עמית הייתה יד ימיני - היא גרה גם כן בדירות הסמינר עד שעברה לתפרח. אחר כך הגיע הרב הרשקוביץ שליט"א ומאוחר יותר הרב יורם כהן שליט"א.

אז איך הסמינר הגיע לרחוב צה"ל ?

כל ערב הייתי בסמינר. ערב אחד כעבור 4 שנים הגיעו 3 אנשים ולקחו אותי במכונית לכאן, לרחוב צה"ל, היו כאן בסך הכל 2 מבנים, מבנה המשרד ודירות 1 - 4 והמבנה המקביל של דירות שנה א ו-10 שנה ב' (בהצלחה שונו בייס...) בכל שאר השטח היתה חורשה יפה עם עצים ושטח חדר האוכל היה מכוסה דשא. השטח היה שייך לעובדים הבכירים של בית חרושת שפשט את הרגל, הדירות בחלקן היו שרופות והמצב היה ממש קטסטרופלי!(והיום זה מה???) אני קניתי הכל ושיפצתי בעצמי.

הרב, במו ידיך?

לא לא לא לא לא. הבאתי פועלים... ולאט לאט בנינו כל מה שיש פה - את הספרייה, את הכיתות, את האש-קובית.. ברוך ד' אני שמח שיש לי בן שממשיך פה את הכל. בשיחה שלי עם הרב הורביץ הוא אמר לי שהבן שלי מאיר הוא שימשיך אותי.

שמענו שהרב היה הולך וחוזר באוטובוסים עד לא מזמן?

הרבה שנים, לפעמים היה רכב שלקח אותי עד משמר הנגב ואז אוטובוס עד הצומת ומשם אוטובוס עד הבית. **והרב לא חשב לקחת מונית?** לא הייתי לוקח מונית - זה עולה כסף, הסמינר אף פעם לא היה משופע בכסף. כל הזמן הייתי נוסע לגייס כספים. הייתי במיאמי, בפנמה, 3 פעמים בשנה אני בצרפת... לא היה פשוט, אל תחשובנה, אתן רואות כבר את התוצאות.

מה הרב חושב על ההתקדמות של המקום?

(צוחק) אני חושב שזו קצת גאווה... אבל זה מקום ייחודי בארץ! בנות מגיעות מכל הארץ והעולם לבוא ללמוד תורה! זה היה הרעיון של שרה שנירר - לצאת מהבית כדי ללמוד! וזה מה שהתלמידות כאן עושות - יוצאות מהבית שלהן. אתן מרוצות מהפנימייה? לא חסר לכן כלום? **לא לא הרב הכל בסדר....** אבל זה לא לוקסוס מודרני נכון בנות?!! אנחנו נמצאים בעולם הזה כדי להוסיף קדושה בעולם.

הרב רוצה לומר משהו לבנות?

צריך לדעת שהעבודה שלנו היום לדעת שהסכנה היא הטכנולוגיה, שהיא מדי מפותחת וצריך להיזהר מאוד. בת לא עושה קריירה!! תפקיד האישה זה להיות אמא טובה, אישה טובה ולא לחפש קריירה. אנחנו מקפידים ללמוד תורה בחיוך, בצורה נעימה.

אני תמיד אומר שהכל תלוי באישה - הלכתי לאסוף כסף לסמינר והנדיב אמר לי: אל תספר לאשתי כי היא טוענת שאני מביא מידי הרבה. באותו שבוע הייתי בחו"ל ומישהו נתן לי סכום יפה. אשתו הסתכלה על הצ'ק ואמרה לו - תן יותר.

עוד משהו חשוב מאד מאד - אין הבדל בינינו בין עדות אשכנז לספרד! אין יותר מזה ויותר מזה! אחת עדות מזרח ואחת לא - יש הבדל!?! וודאי שלא!

מה הרב אומר בקשר ללמידה פה בסמינר?

אני מאוד נהנה ללמד. אתן מרגישות את זה?! אני מקווה שגם אתן נהנות, כי אם רק אני נהנה זה לא טוב...

מילמילון

שבת שלום לכולכן!

הנושא של השבוע - פתיחה - ללא ספק דברים שיפתחו את הלב שלכן אל הסמינר הטוב והקדוש הזה. אני מקווה שתהננה לקרוא וללמוד. אז בואו נתחיל:

אוכל - את היום פותחים עם ארוחת בוקר, משם לארוחת צהריים, אחרי צהריים, ערב, לפני נעילה, אחרי נעילה, לילה וכן הלאה... בהחלט מפתחים פה תאבון. תזהרו! מפה יוצאים ישר לשידוכים....

בגדים - דווקא כשהם פתוחים זאת הבעיה, זכרי ש"לבושך יאמר מלכות"...

גמילות חסדים - פותחים את הלב אחת לשנייה, גמ"חים לרוב מוצעים פה - מצ'ופרים ועד לכדורים ומשחות.

דיונים - פותחים את הראש לדעה שונה משלי, לא תמיד זה קל, אבל בהחלט משתלם! שימו לחב לטונים של הדיון, שהצעקות לא יפריעו לסביבה...

"השיבנו ה' אליך" - כמה שמענו על חזרה בתשובה, לשוב אל ה', לפתוח את השערים לאבא שבשמיים "פתחו לי פתח כחודו של מחט..."

יותורים - כמה פעמים ויתרתי כדי שלחברה יהיה יותר טוב?! פותח את הלב לסביבה שלי, שימת לב. בהחלט חשוב!

זריחה - יש בנות שערות בשעות האלו - חלקן בדרך למיטה, וחלקן בדרך ממנה....

חברותות - שנה א' שעוד לא יודעות - זה ללא ספק מפתח את הידיעות, ללמוד דברים שקצת יותר קשה לי בהם ולהתקדם הלאה למרות הקושי, להתמיד בלימוד למרות העומס...

טרטור הטלפון - שפותח את היום (אם אתן קמות מהשעון מעורר...).

יום ראשון - את השבוע פותחים בלימודי חול, אבל הם רק מגבירים את הרצון לשמוע שיעורי קודש.

כנס פתיחה - איזו פתיחה יפה ומרגשת! זכינו לקחת חלק בסמינר הקדוש הזה! אשרינו!

לילה - פותח את התיאבון (אכילה רגשית יותר נכון), דיונים, עדכונים... רק לא לגלוש לשעות מאוחרות מידי.... או להעיר בנות אחרות.

מלווה מלכה - ככה נגמר השבוע, ומתחיל שבוע חדש. שירים מרגשים, פתיחת שערים. רק תוודאו שאתן הולכות למיטה בשלב מוקדם... כמו שהזכרנו...

נסיעות - כל שבועיים בסמינר נפתח בנסיעה - בין אם במוצאי שבת או בראשון על הבוקר (שאפו לכל הבנות שמגיעות מרחוק ומקרוב ומטלטלות בדרכים).

ספרים - פותחים תאבון לקריאה (לפחות בשבילי...), רק שבסוף אני לא מבינה איך עברו כבר שעתיים וחצי... וכן לשים לב לתוכן... אנחנו בסמינר קדוש!!

ערבי שירה - גיטרות, נרות ושירים שללא ספק פותחים את הנשמה והלב. איזו התרוממות לראות את אלו שבאמת רוצות ושואפות קדימה! (חכו להמשך השנה).

פעילות דירה - פותחת את הלב לדירה, לחברות ולמדריכה. מהנה ממש וחבל לפספס!!

צבי - "רץ כצבי... לעשות רצון אביך שבשמיים" - זכינו להיות גיבורות, לקום למרות העייפות, להתפלל למרות הדחק או העומס. חזקנה ואמצנה!

קימה - החלק הכי קשה בסמינר הוא לקום ולהתארגן - המיטה מזמינה, הכרית והשמיכה קורצים (רק בסמינר הם יודעים לעשות את זה!?!...) אבל להילחם בהם פותח הזדמנות להתחזק ולהתגבר - בשביל זה אנחנו פה, לא?!?

ראש השנה - אוטוטו... שנת תשפ"ד בסמינר! שנזכה לשנה טובה, מתוקה, מלאת שפע והצלחה בכל התחומים.

שינה - כדי שהיום יתחיל בכוחות רעננים ולא בעיניים דומעות מרוב עייפות - שימו לב מתי אתן הולכות למיטה... או לישון.

תפילה - היא המפתח של כל דבר בחיים! "תפילה פותחת שערים נעולים..." לדבר עם הקב"ה !!! זו זכות שאין דומה לה!!! תבקשו מאבא הכל!! הוא שומע!

שנזכה שבעז"ה יתגשמו כל משאלות ליבנו לטובה!

כתיבה וחתימה טובה!

שיחו בכל נפלאותיו

ביום ראשון נסעתי עם חברה לבאר שבע, כדי לקבל אזרחות ישראלית ותעודת זהות.

קמנו מוקדם בבוקר ועלינו לאוטובוס. כשהגענו למשרד הפנים שמתי לב לפתע ששכחתי באוטובוס את התיק שבו נמצאים כל המסמכים שלי! תבינו: הדרכון שלי, תעודת הלידה שלי ועוד הרבה ניירות חשובים...

וכאן התחיל המרוץ למציאת התיק. בתחילה נכנסנו לתחנה המרכזית לחפש במשרדי החברה, ולא מצאנו אותה, ניסינו בטלפון ולא היה שירות. בסוף ביקשנו עזרה מנהג של החברה שהדריך אותנו אל המשרדים. לא היה שם אף אחד מלבד עובדת ניקיון ערבית שניסתה לעזור לנו אך ללא הועיל... חיכינו קצת אבל אף אחד לא הגיע. בינתיים התקשרנו לבת שבע לוי והיא אמרה לנו שזה יכול לקחת כמה ימים... היינו על סף ייאוש.

התפללנו לה' שיצליח דרכנו ואחרי כמה דקות, נכנסנו שוב למשרדים. ברוך ה', המנהל של החברה היה שם. הוא התקשר לנהג כדי לברר אם הוא מצא תיק ירוק באוטובוס שלו, והוא ענה תשובה חיובית, קיבלתי את המסמכים שלי בחזרה וברוך ה', שום דבר לא היה חסר!

ראיתי לאורך כל הדרך את יד ה' הטובה עלי, וכשיהודי לא מתייאש ובוטח בהקב"ה, הוא נותן לו סיעתא דישמיא.

-

יש לך סיפור השגחה פרטית שיכול לחזק ולעניין אחרות? התקשרי ל-0534187142

מילים דוממות

אז לקחת אותי במהירות
 ורצת כדי לא לאחר,
 ואח"כ הטסת ידך מעלי
 כדי לא להפסיד אף מילה.
 ובאופן מפתיע הצלחת תוך שבועיים
 למלא אותי, לתקן במהירות,
 לקשקש על טעות,
 לקמט בחוסר זהירות
 ולשרבט עיטורים חסרי משמעות...
 ואני כבר לא כזה חלק וישר כפי שהייתי...

האמת, אני מאוד מזדהה אתך.
 מזדהה עם הקשקושים, המחיקות והקימוטים
 שאת חשה בליבך
 וכל טיוטות האתגרים והמכשולים
 שהצטברו במהלך השנה-
 וסל המחזור כר מלא...

ואולי-

אולי הגיע הזמן ששנינו נפתח

דף חדש?

שתצליחי להתחיל ותתחילי להצליח, ממני-
 מחברת הסיכומים שלך!

"יש מי שעושה מכל הזדמנות קושי ויש שעושה מכל קושי הזדמנות"
 (הרבנית קרליבך, אסתר דרמר)

"אלול, סוף זמן לתשובה"
 (הרבנית קרליבך, אלישבע אלבאז)

"כל דבר, רק לשתף אבא הוא מחכה!"
 (הרב פנחס ארלנגר, שרה לוי)

"כל דבר, רק לשתף אבא הוא מחכה!"
 (הרב פנחס ארלנגר, שרה לוי)

"תשובה זה לא להוסיף, זה לשדרג!"
 (הרב רייך, שירה חנה יוספי)

"החטא הגדול ביותר של האדם: שהוא שוכח שהוא בן מלך"
 (הרב צור, שרה סילומני)

"אין הירא בועט ואין האוהב שונא"
 (הדר מלכי, הרבנית ציפורה גולדברג)

"האפשרות מייצרות את הרצונות"
 (הדר מלכי, הרבנית ציפורה גולדברג)

"עוקר התשובה זה החרטה"
 (הרב פנחס ארלנגר, שרה לוי)

"לתפילה אין תנאים מוקדמים, רק לב"
 (הרב פרלמן)

"אם את אשתו של מלך את הופכת למלכה"
 (גברת אסתר מילר, שרה לוי)

"אין דבר העומד בפני הרצון"
 (הרבנית קרליבך)

"אנחנו משהו אחרורר!"
 (הרב שלמה מילר, שרה לוי)

"כשיש לך מה להפסיד אתה לא לוקח סיכונים"
 (הרב שלמה מילר)

"על שלוש עבירות נפרעים מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא, ואילו הן: עבודה זרה, שכיפות דמים וגילוי עריות. ולשון הרה כנגד כולם!"
 (הרבנית פילץ)

"לכבד את הזקנים זה לכבד את התורה כי הם קרובים יותר למעלה הר סיני"
 (הרב הרשקוביץ)

"בפנימיה יש הזדמנות לעבוד על אהבת הזולת ולכבד את השני!"
 (הרבנית עמית טליה מילר)

"כל הנוטל עיצה מן הזקנים אינו נכשל"
 (הרב הרשקוביץ, יהודית פליטניק)

הילולים

מדור לאיחולים

למדשאה 1 שלי

כל כך קצת זמן וכל כך הרברה חוויות!
זכיתי בכך!
אוהבת,
שוגה

ארבע פ"ג שלי!

התגעגעת אלכן כל כך!
תמשיכו לעשות לי מלא נחת שונו בייס
שכמוכן...
אז שבת אחרונה של השנה ונזכור אותה
ביחד...
אפרת שלכן

לשנה א' האחיות -

ברוכות הבאות לסמינר.
מעריכות איתכן כל כך
על האומץ לבוא ולקבל.
המון הצלחה!
טוב לראות אתכן בשבילים -
שונו בייסיות

דסי כלללה!

מתרגשות איתך המון
ומנצלות כל רגע שאת עדיין איתנו.
אוהבות מאד
הסוויטה - דירה 4 פ"ג

למשפחת 407!

כייף להיות אתכן בדירה!
זכיתי להיות חלק מהמשפחה המיוחדת
שלנו...
כתיבה וחתימה טובה!
מעריכב המון!
בתיה הופר

דירה חמסה תשפ"ג שלי!

אני מתגעגעת אליכן ברמות
היה לי כ"כ כיף אתכן בשנה שעברה ביחד!
נתת המון ועכשיו אני מבינה עד כמה....
תהנו בדירות החדשות!
ותמיד כיף לראות אתכן בסמינר....
שלכן - רחל בן-חביב

דירה 8 פ"ג!

מתגעגעת המון!
אני מקווה שכולכן שמחות בדירות שלכן!
מזל שיש כיתות ומסרונות ופלפונים!
המון הצלחה!
כתיבה וחתימה טובה!
מרים

לגרפיקה שנה א' הנדירות!

כיף לראות אתכן איתנו, בחדר מחשבים,
רוצות לאחל לכן כמויות של הצלחה
במגמה...
ותזכרו שאנחנו כאן לכל שאלה שלכן!
אוהבות המון -
גרפיקס שונו בייס!

The news one!

דירה מהממת שלי,
תודה על האווירה הטובה שאתן דואגות
שתהיה תמיד בדירה.
יש בכך עומק, איכות ורצון טוב.
זכיתי בכך,
אסתר דרמר

לדירה שלושלי פ"ג!

שיהיה לנו המון בהצלחה - כל אחת איפה
שהיא
מתגעגעת ממש!
אוהבת מלא מלא -
אפרת ארליך

משפחתשע אהובות!

השבת אנחנו משפחה מאוד מרובעת,
כנגד ארבעת האמאות הקדושות
שרה, רבקה וכו' (נויה ואפרת)
מעריכה אתכן מלא!
המדרכת

Odaya Simha notre madro,

Trop contentes de t'avoir avec nous !

On va trop kiffer !

Merci pour tout ce que tu fais pour

nous !

Ta midshaa 2 qui t'adorent

למלי האהובה!

מזל טוב ליום הולדתך,
מאחלות לך הרבה הצלחה בשנה החדשה
אושר, בריאות ורק שמחה!
אוהבות דירה 10, המשפחה החדשה.

לדירה 10 שלי

ברוך ה' זכיתי בדירה נפלאה לשנה הקרובה!
מחכה להכיר אתכן יותר טוב, ובינתיים
לומדת מכל אחת מכן!
אוהבת, מרים.

הילולים

מדור לאיחולים

תמר שלנו!

מזל טוב לרגל יום הולדתך!
מאחלות המון מזל טוב וכל הברכות בעולם!
אוהבות, השמיניסטיות פ"ג.

שלושלי,

אז כבר שבועיים ביחד ומרגיש כאילו
שנתיים...
מאושרת שזכיתי בדירה כזו זורמת
ומדהימה.
כיף אתכן מהרגע הראשון ממש.
גאה בכן על ההשכמות ועל החריצות.
אז קדימה -
שבת שניה ביחד!
אוהבתותכן - לאה

Sarah Madriha (a chanter avec l'air
que tu aimes tant),
On n'aurait pas pu esperer avoir mieux
comme madro !
Tu geres! Behatslaha pour tout !
Tes frenchies shono beiss qui t'adorent

פרל שלנו,

תודה שלקחת על עצמך את אחריות העלון
היקר שלנו!
מאחלות לך בהצלחה!
אוהבות ומעריכות,
בנות הסמינר.

A nos petites soeurs de shana alef,
On est trop contente de vous avoir avec
nous!
On espere que vous etes bien
installees!
On est la pour vous en tout cas,
n'hesitez pas!
Les francaises de shana beth

לטריינא לאה היקרה!

ברוכה הבאה!
זכינו שהצטרפת לדירה שלנו...
בהצלחה!
משפחת 407 המדהימות

למשפחתשע בע"מ,

שתהיה לכם שבת שלום!
שתהנו ותנוחו בשבת,
ותחוו רוממות הרוח.
ותעשו נחת לשושנה!
מאחלות משפחת 8 פ"ג.

Queridas latinas!

Bienvenidas al seminario!
Que tengan un ano dulce !
Estoy para lo que necesiten.
Battia Hoffer

Pour Rahel Cohen,

Mazal tov pour tes 19 ans!
On te souhaite du bonheur et de la
hatslaha dans tout!
On t aime tres fort!
Ta midchaa 2

לחני שלנו!

רוצות לאחל לך מזל טוב ענקי
ליומולדת שלך,
שתצליחי בהכל ושיהיה לך רק טוב
אוהבות מיליונים דירה 5 פ"ג.

Ma midchaa 2!

Vous etes une super דירה!
Continuez avec votre bonne ambiance!
Je suis pressee de vous connaitre
encore plus!
Je vous admire,
Odaya Simha

לדירה 404 שלי!

רוצה לומר לכן תודה!
תודה שזכיתי בכן,
אתן דירה מהממת
כל אחת מיוחדת ומוסיפה המון....
ורק תזכרו שאתן לא נכשלות...
שיהיה לכן שבת שלום.
אוהבת רחל.

לרבקי המדרכת שלנו!

תודה לך על הדאגה
והאכפתיות שלך אלינו.
רואים שיש לב ענק ואת רק רוצה לתת.
תודה על התוכנית המדהימה שעשית לנו!
שבת שלום
404 שלך